

m-a han blir kall, så snart han aldrig så litet blir kall. *Till det m-a, i det m-a*, se *Åminstone*. — *Adv.* Mindre än allt, alla; ringast, obetydligast. *Han aktas m. af bröderna. Ingen, m. han. Som m.,* allra minst, t. ex.: *När jag som m. tänkte derpå.*

MINSTBJUDANDE, a. 1. Som (vid auktion o. s. v.) bjuder minst. *Upplåta ell arbete till den m.*

MINUS, mi'nuss, n. 5. (Latinskt ord, som betyder: Mindre.) 1) (utan plur.) Brist, deficit. — 2) (aritm.) a) Med afdrag af. *Sex m. ett.* — b) Tecknet —, som utvisar, att det tal eller den storhet, framför hvilken det står, skall dragas ifrån föregående, t. ex.: $6 - 2 = 4$; $a + b - c$.

MINUEND, -- ä'nd, m. 3. (aritm.) Tal, ifrån hvilket ett annat skall dragas.

MINUGN, mi'núgn, m. 2. (fortif.) Laddad minkammare.

MINUT, -út, m. 3. (lat. *Minuta* [pars]) 1) Sextiondedelen af en timme eller af en geografisk grad. *Uret går på m-en*, drar sig ej det allra ringaste. — 2) (fig.) Ögonblick. *Inomen m.* (Fam.) *På m-en, på eviga m-en*, på ögonblicket. — 3) *Köpa, sälja i m., i smått.*

MINUTERA, v. a. 1. Sälja eller utlemna i smått. *M. út*, se *Utminutera*.

MINUTERING, f. 2. Försäljning i smått. — *Ss. M-srälligheter.*

MINUTHANDEL, -útbänd'l, m. sing. Handel i smått, eller den som äger rum i öppna bodar. — *Motsats: Grosshandel.*

MINUTHANDLARE, m. 5. En, som idkar handel i minut.

MINUTHJUL, -ütjúl, n. 5. Så kallas i ett urverk det hjul, som driver minutvisaren.

MINUTIÖS, -- tschó's, a. 2. Småaktig.

MINUTTALS, -üttáls, adv. Räknadt i minuter.

MINUTVISARE, m. 5. Den visaren på en urtafla, som utvisar minuterna.

MINÖR, -ör, m. 3. Skansgräfvare.

MINÖRKORG, -örkä'rj, m. 2. Se *Skanskorg*.

MIRAKEL, -rák'l, n. 5. (lat. *Miraculum*) Underverk.

MIRAKULÖS, --- ó's, a. 2. Underbar.

MISANTROP, misantrå'p, m. 3. (från grek.) Menniskohatare. [— throp.]

MISANTROPI, misantrå'pi', f. 3. Menniskohat. [— thropie.]

MISANTROPISK, misantrå'pissk, a. 2. Menniskohatande. — *Misanthropiskt*, adv. [— thropisk.]

MISCELLANEA, mischällånea, n. pl. (lat.) Blandade ämnen.

MISCHMASCH, -' -, n. sing. (tyskt ord) Röra, smörja, sammelsurium.

MISERE, misä'r, f. 3. (franskt ord af lat. *Miseria*) 1) Elände, uselhet, nöd. — 2) (i vissa kortspel) Spel, då man icke bör göra något stick.

MISERABEL, -- áb'l, a. 2. Ömklig, eländig, dålig.

MISERERE, -- rère, s. (latinskt ord, som betyder: Förbarma dig) 1) Davids 57:de psalm, som på latin börjas med orden: *Miserere mei, Domine.* — 2) (med.) Se *Tarmvred*.

MISKUND, mi'sskúnd, m. sing. (bibl. o. kyrkl.) Se *Förbarmande*.

MISKUNDA SIG, v. r. 1. (bibl. o. kyrkl.) Förbarma sig.

MISKUNDELIG, a. 2. (bibl. o. kyrkl.) Barmhertig.

MISKUNDSAM, a. 2. (bibl. o. kyrkl.) Barmhertig, förbarmande.

MISKUNDSAMHET, f. 3. (bibl. o. kyrkl.) Se *Barmhertighet. Hafva m. med*, förbarma sig öfver.

MISOST, se *Mesost*.

MISPEL, m. 2. pl. *misplar*. Buskväxt med små blommor och röda, mest saftlösa bär. *Mespilus Cotoneaster*. Kallas äfven *Oxbärsbuske*. — *Ss. M-buske, -bär.*

MISPICKEL, se *Misspicken*.

MISS ell. **MISSE**, m. sing. I. (fam.) Se *Kisse*.

MISS, f. 3. II. (eng.) Titel, som egentligen tillkommer dottrarna af lägre adelsmän i England, men i allmänhet gifves alla ogifta fruntimmer af medelklassen.

MISS, III. Oskiljaktigt partikel, som tillägges i början af ord och betecknar brist, fel, vare sig i fysiskt eller andligt hänseende.

MISSAKTA, v. a. 1. Ringa akta. — *Missaktande*, n. 4.

MISSAKTNING, f. 2. Ringa aktning, mindre aktning än som vederbör. *Visa en person m.* — *Syn. Vanvördnad, Sidvördnad, Förakt.*

MISSAL, -ál, m. 3. (af medelt. lat. *Missa*; se *Messa*, f.) 1) Messbok. — 2) En sort grof boktryckarstil, hvarmed fordom messböcker trycktes, men som nu nyttjas till hufvudrader på titelblad o. d.

MISSBELÅTEN, a. 2. neutr. — *et.* Se *Missnöjd*.

MISSBELÅTENHET, f. 3. Se *Missnöje*.

MISSBILDAD, a. 2. Illa bildad, danad, skapad.

MISSBILDNING, f. 2. Fel i en organiserad varelses bildning, vare sig medfött eller ej.

MISSBILLIGA, v. a. 1. Se *Ogilla*. — *Missbilligande*, n. 4.

MISSBJUDA, v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) Göra köpeanbud för en sak under dess verkliga värde. *M. någon.* — *Missbjudande*, n. 4. o. *Missbjudning*, f. 2.

MISSBRUK, n. 5. Ändamålsvidrigt, skadligt, oflöfligt bruk.

MISSBRUKA, v. a. 1. På ett ändamålsvidrigt, skadligt, oflöfligt sätt använda. *M. en menniskas godhet.* — *Missbrukande*, n. 4.

MISSBUD, n. 5. Köpeanbud för en sak under dess verkliga värde.

MISSDÅD, n. 3. Se *Missgerning*.

MISSDÅDARE, m. 5. Se *Missgerningsman*.

MISSDÅDERSKA, f. 1. Qvinna, som begått ett brott, en missgerning.

MISSE, se *Miss*, m.

MISSEBRÖD, se *Missnebröd*.

MISSEFALL, n. 5. Förtidig nedkomst med ofullgånget, liföst foster. *Få m.*

MISSFIRMA, v. a. 1. I tal eller skrift föring ens heder och anseende. Brukas i lagstil, särdeles då det sker parter emellan, eller af part emot part, eller af enskilt person emot ämbetsman i och för embetet. — *Syn. Se Förolämpa.* — *M-nde*, part. a. Brukas ofta nästan adjektivt och har då samma betydelse som *Missfirmlig*.

MISSFIRMANDE, n. 4. 1) Handlingen, hvarigenom någon missfirmas. — 2) Missfirmligt ord, yttrande, missfirmliga utlåtelse.

MISSFIRMEELSE, f. 3. Se *Missfirmande*, n. **MISSFIRMLIG**, a. 2. Förolämpande i tal eller skrift. *M-t tal.* — *Syn. Se Förolämpande.* — *Missfirmligt*, adv.

MISSFOSTER, n. 5. Framfött foster, hvars kroppsbyggnad på ett högst märkbart och stunn-